

Річард І Левове Серце

Кулик Анастасія 7-А

Хто такий Річард I Левове Серце?

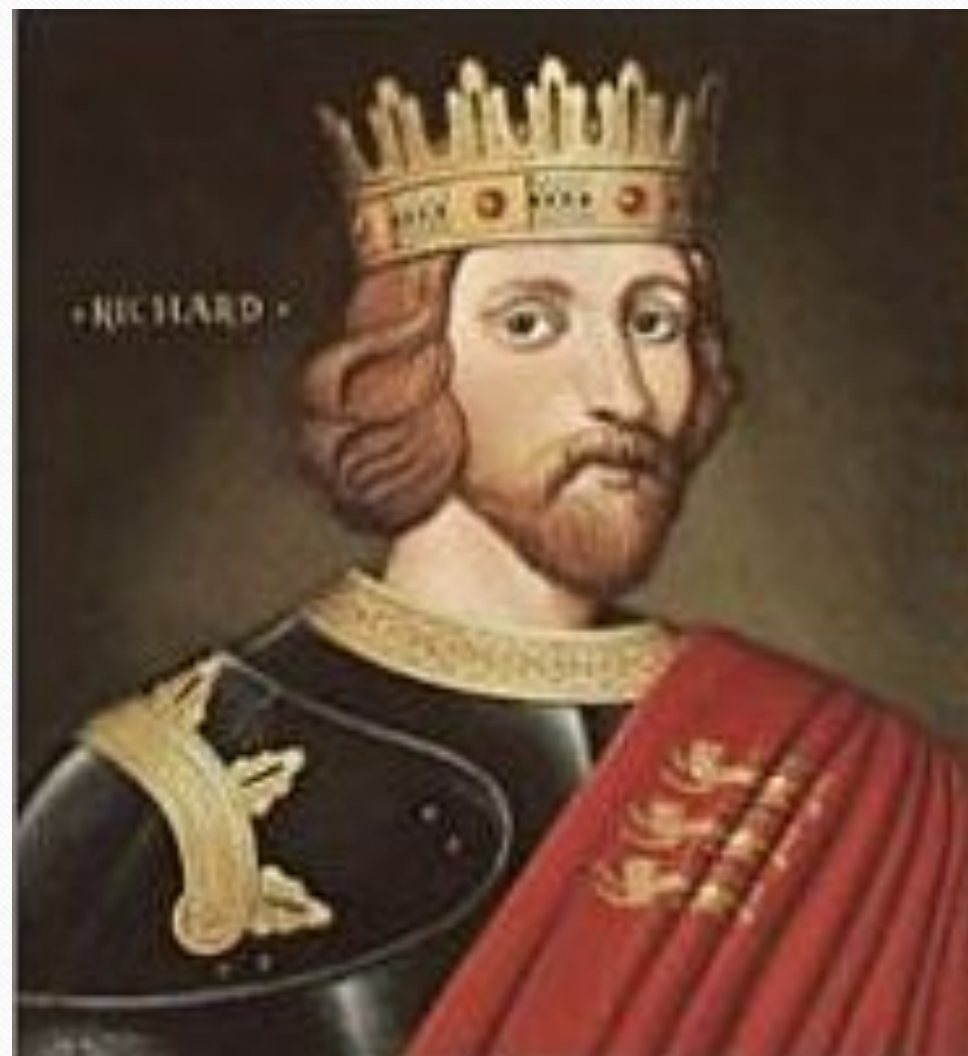
Річард I Левове Серце (8 вересня 1157 - 6 квітня 1199) — англійський король (з 1189 року) з династії Плантагенетів. Правив під титулом «король англійців, герцог норманів і аквітанців, граф Анжу». Провів увесь час свого правління (крім 6 місяців) за кордоном. Третій син Генріха II, проти якого двічі піднімав повстання. Під час Третього хрестового походу здобув перемоги на Кіпрі, біля Акри та Арзуфа (над Саладіном), але йому не вдалося взяти Єрусалим. На зворотному шляху до батьківщини потрапив у полон до герцога Австрійського Леопольда V, який передав його імператорові Генріху VI, був його в'язнем, доки за нього не було отримано викуп у 150 тис. марок. Печатка Річарда I Левове Серце Ненадовго повернувся до Англії, де замість нього правив його брат Джон I. Останні роки провів на війні у Франції, де при облозі замку Шалю був поранений стрілою, випущеною лицарем П'єром Базілем з арбалета та вмер від гангрени.

Війна Річарда I з Пилипом II Августом.

За відсутності короля Річарда французький король Філіп II домогся деякого переважання над англійцями на континенті. Річард поспішив виправити становище. Він взяв Лош, одну з основних фортець Турени, опанував Ангулема і примусив до покірності закоренілого заколотника графа Ангулемської. У наступному році Річард рушив в Беррі і діяв тут так успішно, що змусив Філіппа підписати мир.

Французи повинні були відмовитися від східної Нормандії, але втримали кілька важливих замків на Сені. Тому угода не могла бути міцним. У 1198 році Річард повернув прикордонні нормандські володіння, а потім підступив до замку Шалю-Шаброль в Лімузене (віконтство Лімож), власник якого (віконт Адемар лімозька) був викритий в таємному зв'язку з французьким королем. 26 березня 1199 після вечері, в сутінках, Річард відправився до замку без лат, захищений тільки шоломом. Під час бою **арбалетна** стріла глибоко встромилася королю в плече, поряд з шийним відділом хребта. Не подавши виду, що він поранений, Річард поскакав у свій табір. Ні один важливий **орган** не був зачеплений, але в результаті невдалої операції почалося зараження крові. Прохворівши одинадцять днів, король Річард I Англійська Помер 6 квітня 1199 року.

Характеристика Річарда I

З романів і фільмів відома його героїчне життя - Хрестові походи, завоювання і тому подібне. Але насправді все було трохи інакше. Народившись у неспокійний час, Річард став жорстоким і нетерпимим людиною. Під час його правління в країні постійно спалахували заколоти, які він придушував з неймовірною жорстокістю. У легендах ж він втілює ідеальний образ середньовічного лицаря, який здійснив безліч добре задокументованих доблесних походів. Крім того, у Третньому Хрестовому поході він зарекомендував себе як один з буквально декількох за все Середньовіччя блискучих воєначальників. Але за свідченням літописця "король так само часто укладав умови, як брав їх назад, він постійно міняв вже прийняті рішення або пред'являв нові труднощі, тільки що він давав слово, як брав його назад і коли він вимагав збереження таємниці, то сам її порушував". У мусульман Саладіна склалося враження, що вони мають справу з хворою людиною. Також становище Річарда посилила кривава різанина, влаштована ним після того, як Саладін не встиг виконати поставлені йому умови. Треба сказати, що Саладін, як цивілізована людина, від відповідної різанини втримався і жоден європейський заручник убитий не був. Правителем Річард був вельми посереднім, оскільки практично всі царювання провів за кордоном: з хрестоносцями (1190 - 1191 роки), в полоні в Австрії (1192 - 1194 роки), а потім довго воював з французьким королем Філіппом II Августом (1194 - 1199 роки), причому майже вся війна зводилася виключно до облог фортець. Єдина велика перемога Річарда в цій війні - взяття Жизора під Парижем в 1197 році. Управління Англією Річард абсолютно не займався. У пам'яті нащадків Річард залишився безстрашним воїном, заботившимся про особисту славу більше, ніж про благополуччя своїх володінь.

Що означає прізвисько Левине серце?

Вам напевно здається, що Річарда Левове Серце прозвали так за хоробрість. Але ось перший шаблон розірваний - Левине Серце означає не "жорстокий". Коли Річард під час третього хрестового походу взяв місто Акру і намірився зробити обмін полоненими з Салладіна. Але угода зірвалася, і Річард наказав просто стратити 2700 полонених. Були серед них і жінки і діти. Цікаво що самі араби назвали за цей вчинок Річарда Кам'яним Серцем. Пізніше, вже після підписання мирного договору з Салладіна, Річард наказав стратити 2000 знатних мусульманських полонених за те, що Салладіна не поспішав виконувати всі пункти договору.

Це найпоширеніша версія отримання Річардом прізвиська Левове Серце. Є й інші. Наприклад, що прізвисько він заробив ще в молодості, коли боровся за трон з родичами і придушення баронських заколотів. Або за захоплення Мессіни в Сицилії. Як би там не було, всі сходяться в одному, Річард був жорстокий, любив і вмів воювати і до того ж легко піддавався на вплив ззовні. Є у нього ще одне прізвисько Річард і Та й Ні. Втім, за свідченнями істориків хронік Річард дійсно був хоробрим і рішучим командувачем. Так під час битви при Яффі король боровся проти війська перевершує його власну в десять разів і переміг. Причому переміг і в атаці і в обороні. А ще в хроніках є цікава інформація. Нібито сам Саладін (за іншою версією один з командувачів) надіслав в подарунок королю Річарду коня (за іншою версією двох) так як вважав що непристойно королю битися пішим. У битві при Арсуфе Річард не тільки грамотно організував рух армії, особисто брав участь в битві але і швидко змінив тактику, коли госпітальєри кинулися в контратаку були неслухняні наказу короля. Як би там не було, але Річард був і хоробрий і жорстокий. Сам він це коментував приблизно так: "Хіба ми всі не діти дияволки?" Маючи на увазі міфічну фею Мелюзина (підлозі жінку підлозі змію є по легенді прародителькою графів Анжуйських).

Дякую за увагу:)
